

ROZKWITNIENIE (1) *sb n*

G sg rozkwitni(e)nią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pokrycie się kwieciem [czego]: y [Aaron] cudem to onym rozkwitnienia rozgi łuchey/ iż go Bog ná kápłańftwo y íprawowánia zbáwienia ludzkiego obrał/ pokazał. SkarJedn 30.

Cf ROZKWITNAĆ, ROZKWITNAĆ SIĘ

SBu